

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A VI-A CIVILĂ
Decizia Civilă nr. 4387

Ședința publică din data de 13 decembrie 2013

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE Marcela Marta Iacob

Judecător Mădălina Bogdănescu

Judecător Daniela Nițu

Grefier Carmen Valentina Stănescu

Pe rol se află solutionarea recursurilor declarate de recurentele *PENGANA LLC WASHINGTON DC* si *SC FIER FORJAT M& I SRL*, impotriva tuturor incheierilor pronuntate in dosar si a sentintei civile nr. 17105/06.11.2012 pronuntata de Judecatoria Sectorului 3 București in dosarul nr.14553/301/2012, în contradictoriu cu intimatul oponent *EDDEN LLC* și intimatul *B.E.J.Bogdan Dumitrache*, cauza având ca obiect *pretenții*.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la data de 26.11.2013, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta și când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea asupra cauzei la data de 03.12.2013, 10.12.2013 și 13.12.2013 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele:

I. Hotărârea instanței de fond:

Prin încheierea pronunțată la data de 25.09.2012 în dosarul nr. 14553/301/2012 al Judecătoriei Sectorului 3 București, instanța a respins excepția lipsei capacității procesuale de folosință a intimetei *PENGANA LLC*, ca neîntemeiată, a admis excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a semnatarului cererilor de intervenție și a apărătorului angajat de acesta, formulate de *SC KOILADA INVEST SRL* și *SC JIULUI INVESTMENT SRL*, a anulat cererile de intervenție formulate de *SC KOILADA INVEST SRL* și *SC JIULUI INVESTMENT SRL*, a respins cererea de admitere în principiu a cererii de intervenție formulată de *SC FIER FORJAT M&I SRL* ca inadmisibilă, a respins cererea de suspendare a judecării în baza art. 244 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ. ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această încheiere, instanța a reținut, în ceea ce privește excepția lipsei capacității procesuale de folosință a intimetei, ca prin dec. civ. 235/10.05.2012 pronunțată de CAB-Secția a V a Civilă în dosarul nr. 35969/3/2007, definitivă, în considerentele care explica dispozitivul s-a reținut capacitatea procesuala de folosință și de exercitiu a intimetei *PENGANA LLC*. De asemenea, prin s.c. 8927/18.11.2011 pronunțată de Judecatoria Sector 6 în dosarul nr. 27221/303/2010 s-a respins excepția lipsei capacității procesuale de folosință a aceleiasi intimete. Instanța a apreciat ca intervine efectul substantial al hotărârii judecatorești, care nu se confunda cu puterea de lucru judecat provizorie de care se bucura hotărârile definitive. Este adevarat ca hotărârea judecatorească, act jurisdicțional, își produce efectele doar între parti, însă în anumite materii, în special în cea privind starea și capacitatea persoanelor, cum este cazul în speta, efectele substantiale se impun a fi respectate și de către terti. Prin urmare, existența capacității procesuale de folosință a fost stabilită în mod substantial de hotărârile judecatorești menționate și nu mai poate fi schimbată de instanța de față, efectul substantial neputând fi ignorat întrucât drepturile subiective pretinse de parti depind de ceea ce a fost dezlegat definitiv prin aceste hotărâri.

Asupra exceptiei lipsei dovezii calitatii de reprezentant a semnatarului cererilor de interventie in interes propriu formulate de SC KOILADA INVEST SRL si SC JIULUI INVESTMENT SRL invocata de oponenta, instanta a retinut ca, potrivit art.8 din actele constitutive ale acestora, reprezentarea societăților în relațiile cu terții se face pe baza semnăturii conjuncte a celor doi administratori, Sava Catalin si Alexander Etienne Hergan. Instanța a constatat că, potrivit relatiilor de la ONRC, mandatul administratorilor a expirat la data de 01.07.2011, deci ulterior depunerii cererilor de interventie, însă împuternicirile avocațiale depuse la dosar poarta o singura semnatura, aceea a lui Sava Catalin (aspect necontestat de niciuna din parti). Este adevarat ca mandatarul poate efectua acte în folosul mandantului si după expirarea mandatului, de vreme ce nu a fost numit un alt administrator al societăților (aspect ce rezulta din relatiile obtinute de oponenta de la ONRC la 17.09.2012), acesta putand împuternici un avocat pentru efectuarea de acte de conservare. In cauza însă, potrivit art.8 din actele constitutive ale celor doua societati, este necesara semnătura conjunctă a ambilor administratori, iar pe împuternicirile avocațiale nu se regaseste si semnatura lui Alexander Etienne Hergan.

In ceea ce priveste admiterea in principiu a cererii de interventie accesorie formulata de SC FIER FORJAT M&I SRL instanta a retinut ca intervenientul accesoriu, chiar dacă intervine într-un litigiu pentru a apăra drepturile uneia dintre partile initiale, trebuie să justifice întotdeauna un interes propriu. In speta, instanta a constatat ca SC FIER FORJAT M&I SRL nu justifica un interes propriu, in conditiile in care nu s-a solicitat si repunerea in situatia anterioara. Mai mult, nu se vede care este folosul practic pe care l-ar obtine acesta intervenienta, ca urmare a solutiei ce se va pronunta in prezenta actiune, cata vreme a avut calitate de creditor cu rang subsecvent.

Asupra cererii de suspendare a judecatii cauzei in baza art. 244 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ., instanta a retinut ca dispozitiile legale invocate sunt facultative pentru judecator, urmand ca acesta sa aprecieze asupra oportunitatii acestei masuri. In speta, instanta a constatat ca nu se impune suspendarea judecatii pana la solutionarea irevocabila a dosarului 35969/3/2007 deoarece obiectul este diferit, cererea de fata avand ca obiect opozitie la executare, iar dosarul 35969/3/2007 avand ca obiect anulare act pe calea dreptului comun.

In ceea ce priveste dosarul 30648/3/2010 instanta a retinut ca in prezent acesta este suspendat pana la solutionarea irevocabila a dosarului 35969/3/2007 si are ca obiect constatare nulitate act, inclusiv a procesului verbal de punere in posesie atacat in prezentul dosar. Instanta, fata de imprejurarea ca obiectul cauzei de fata este opozitie la executare, judecata trebuind sa se realizeze cu celeritate si de urgenta, tinand seama si de vechimea acestuia, a apreciat ca nu se impune suspendarea judecatii.

Cu privire la dosarul nr. 45108/3/2011 instanta a retinut ca din verificarile efectuate in sistemul ECRIS acesta nu mai este suspendat, avand termen la 2.10.2012 si actele a caror nulitate se invoca nu au o legatura indisolubila cu actele de executare atacate in prezentul dosar.

Prin sentința civilă nr. 17105/06.11.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 14553/301/2012 instanța a respins exceptia tardivității, ca neîntemeiată, a admis cererea de chemare în judecată privind pe oponenta EDEN LLC în contradictoriu cu intimata PENGANA LLC și BEJ Bogdan Dumitrache, a anulat procesul-verbal privind luarea în posesie a acțiunilor nominative încheiat la 30.04.2010 în dosarul de executare nr. 500/2010 și toate actele de executare întocmite în baza acestuia și a respins capătul de cerere având ca obiect întoarcerea executării, ca rămas fără obiect.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că prin procesul verbal întocmit la data de 30.04.2010 în dosarul de executare nr. 500/2010 aparținând BEJ BOGDAN DUMITRACHE s-a procedat la luarea în posesie a unui număr de 702.609 acțiuni nominative dematerializate reprezentând 75,5% din capitalul social al SC

APROMATCO SA si care au fost instrainate de catre debitorul garant Formby Trading Limited catre EDEN LLC. 406

La data de 17.06.2010 EDEN LLC a formulat opozitie impotriva procesului verbal de luare in posesie (potrivit stampilei de pe plicul prin care a fost expediat cererea).

Intimata PENGANA a invocat inadmisibilitatea opozitiei la executare, aratand in principal ca sediul materiei in acest caz este Legea 59/1934, iar nu Legea 99/1999, care reglementeaza opozitia la vanzare.

Instanta a constatat ca sustinerile intimatei nu sunt intemeiate, intrucat in speta calificarea juridica a prezentei cereri s-a realizat de catre instanta superioara care, prin dec civ 2074/1.07.2011 a retinut ca « EDEN LLC a investit instanta cu o opozitie la executare in conditiile legii speciale... » intreaga argumentatie indicand ca temei de drept Legea 99/1999. Calificarea juridica este retinuta si prin dec. 23/23.03.2012 de catre CAB cu ocazia solutionarii conflictului negativ de competenta ivit intre Judecatoria Sector 3 si TB.

In aceste conditii, fata de prev art. 315 alin. 1 C.pr.civ. instanta a constatat ca este tinuta de dezlegarea data problemei de drept de catre instanta de recurs, astfel ca inadmisibilitatea invocata de catre intimata nu poate fi retinuta.

Asupra exceptiei tardivitatii formularii opozitiei, invocata de catre aceeaasi intimata, instanta a retinut ca potrivit inscrisurilor depuse la dosar (filele 85-89 vol II) intra-devar, notificarea a fost transmisa prin executorul judecatoresc, inasa conform adresei de la fila 85 emisa de serviciul de curierat, livrarea nu a reusit si nu se mentioneaza ca acesta comunicare ar fi fost facuta macar prin afisare. In aceasta situatie, instanta a constatat ca termenul de 5 zile prev de art. 75 alin. 1 din Legea 99/1999 se calculeaza de la data de 11.06.2010 cand i-au fost comunicate oponentei toate actele de executare din dosarul 500/2010 (fila 81 verso dosar nr. 20541/301/2010) Cum termenul de 5 zile se calculeaza pe zile libere, instanta a constatat ca cererea a fost depusa in termen, 17.06.2010, fiind ultima zi in care mai putea fi formulata opozitia. Instanta nu a retinut sustinerile intimatei in sensul ca de vreme ce comunicarea s-a realizat prin executor aceasta face dovada pana la inscrierea in fals, intrucat art. 75 alin. 1 Titlul VI stabileste ca termenul de 5 zile se calculeaza de la data primirii notificarii, aspect care nu a fost atestat de catre executor, acesta certificand doar efectuarea comunicarii. Prin urmare exceptia tardivitatii formularii opozitiei nu este intemeiata in opinia primei instante.

In ceea ce priveste exceptia tardivitatii completarii motivelor opozitiei depuse la data de 5.10.2010 invocata tot de catre intimata, instanta a retinut ca aceasta nu este intemeiata, avand in vedere ca la acel termen a fost prima zi de infatisare, cand partile legal citate puteau pune concluzii.

Pe fondul cauzei instanta a retinut ca titlul invocat de catre intimata si care a stat la baza intocmirii procesului verbal de luare in posesie este reprezentat de contractul de garantie reala mobiliara nr. 63/16.06.2007. Acest contract (filele 130-139 dosar nr. 20541/301/2010) este accesoriu contractului de cesiune actiuni nr. 61/16.06.2007 si actului aditional nr. 62/16.06.2007.

Potrivit mentiunilor din procesul verbal, la data intocmirii acestuia actiunile figurau in registrul tinut de Depozitarul Central in proprietatea oponentei. Instanta a constatat ca in speta nu s-a incercat nicio clipa luarea in posesie pasnica a actiunilor, conform art. 63 Titlul VI din Legea 99/1999, ci s-a trecut direct la executarea silita, considerandu-se ca luarea in posesie pasnica nu este posibila. Cu toate acestea, nici aceasta procedura nu a fost respectata, in conditiile in care, astfel cum s-a retinut mai sus, oponenta-proprietar al actiunilor a aflat despre aceasta operatiune dupa ce s-a incheiat, astfel ca nu a avut posibilitatea sa isi exprime in niciun fel pozitia.. In acelasi sens se retine ca respectivul proces verbal nu a fost semnat decat de catre intimata, executor si reprezentantul Depozitarului Central si nu exista nicio dovada ca anterior ar fi fost convocat si debitorul,

aspect ce rezulta din interpretarea art. 71 în conformitate cu care un exemplar al procesului verbal se inmaneaza acestuia, care va semna de primire.

Nu în ultimul rând instanța a reținut că prin dec. Civ. 235/2012 pronunțată de CAB-Secția a V-a civilă în dosarul nr. 35969/3/2007 s-a constatat nulitatea absolută a contractului de cesiune nr. 61/16.06.2007. Aceasta hotărâre, chiar dacă nu este irevocabilă, se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie și este susceptibilă de executare silită. Având în vedere că s-a constatat nulitatea absolută a contractului care a stat la baza contractului de garanție reală mobilă nr. 63/16.06.2007 rezulta că și acest act este nul, în virtutea principiului *accessorium sequitur principalae*.

Având în vedere cele reținute mai sus, instanța a constatat că opoziția este întemeiată pentru acest considerent și nu a mai analizat celelalte motive de nulitate invocate de către oponentă.

În ceea ce privește cererea de întorcere a executării silite instanța a constatat că acest capăt de cerere a rams fără obiect, dat fiind că potrivit adresei emise de Depozitarul Central la data de 26.07.2010 transferul de acțiuni operat din contul oponentei în contul intimății în baza procesului verbal din 30.04.2010 a fost invalidat (fila 233 dosar nr. 20541/301/2010).

II. Recursurile declarate:

1. Împotriva acestei sentințe precum și a încheierii de ședință din data de 25.09.2012, a declarat recurs PENGANA LLC WASHINGTON DC, solicitând desființarea sentinței și, în principal, respingerea contestației la executare ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă, iar în subsidiar respingerea contestației ca nefondate, obligarea oponentei la plata cheltuielilor de judecată. Recursul a fost înregistrat pe rolul Secției a III-a a Tribunalului București sub nr. 4835/3/2013, iar prin încheierea din data de 26.03.2013 a fost înaintat spre competență soluționare Secției a VI-a a aceleiași instanțe, unde a fost înregistrat sub nr. 4835/3/2013*.

În motivare, recurenta intimată arată în esență că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină ori cuprinde motive străine de natura pricinii, soluțiile pronunțate neavând o motivare proprie, ci au fost preluate extrem de succint soluțiile din hotărârile pronunțate de alte instanțe.

Susține că a fost încălcat și principiul rolului activ al judecătorului, consacrat de art. 129 Cpc, judecătorul fiind dator să stăruie prin toate mijloacele la aflarea adevărului prin corectă stabilire a situației de fapt și aplicarea corectă a legii. În acest fel au fost încălcate și prevederile art. 105 alin. 2, recurantei cauzându-i-se o vătămare care nu poate fi înlăturată altfel decât prin anularea actului (art. 304 pct. 5). În opinia recurantei, nu s-a făcut nici un demers real pentru corectă soluționare a cauzei. Astfel, în ceea ce privește excepția lipsei capacității de folosință a Pengana LLC, soluția primei instanțe este nelegală, întrucât prezumția de lucru judecat și autoritatea de lucru judecat pot fi invocate numai în cazul unor hotărâri judecătorești irevocabile iar, pe de altă parte, însăși instanța de apel a cărei decizie o invocă judecătorul fondului a lăsat nesoluționată această excepție. Cu privire la fondul excepției, recurenta arată în esență că personalitatea juridică a Pengana LLC a încetat ca urmare a dizolvării și lichidării acesteia, nemaivând folosința drepturilor procesuale și nemaiputând figura ca parte în procesul de față.

În ceea ce privește soluția instanței asupra excepției inadmisibilității cererii în raport de dispozițiile Legii nr. 99/1999, arată că în mod eronat a fost respinsă această excepție, în condițiile în care hotărârea invocată a fost pronunțată doar pentru soluționarea conflictului negativ de competență intervenit între două instanțe, iar nu aplicarea legii speciale față de legea generală.

Cu privire la soluția pronunțată asupra excepției tardivității, învederează că aceasta este eronată. Astfel, conform art. 75 alin. 1 din Legea nr. 99/1999, termenul în care poate fi contestat actul de executare constând în întocmirea procesului-verbal de luare în

posesie a bunului afectat garanției este de 5 zile și curge de la primirea notificării. Potrivit art. 71 alin. 2, notificarea trebuie realizată la domiciliul persoanelor prevăzute la alin. 1 în timp ce, potrivit art. 60, se consideră că aceste persoane au domiciliul ales pe cel indicat în avizul de garanție reală. Arată că notificarea oponentei a fost realizată la adresa indicată de aceasta în avizul de garanție, care figura și în Registrul Comerțului. Notificarea a fost realizată prin intermediul executorului judecătoresc Popa Carmen-Gabriela, astfel încât data de la care a început să curgă termenul de 5 zile este data de 04.05.2010, astfel încât opoziția la executare este tardivă. De asemenea, susține că oponenta avea cunoștință despre această executare silită, astfel cum rezultă din numeroasele cereri adresate instanțelor judecătorești.

Susține că instanța de fond a pronunțat o soluție greșită și în ceea ce privește excepția tardivității completării motivelor opoziției, depuse de oponentă la termenul de judecată din data de 05.10.2010. În raport de termenul imperativ în care poate fi formulată opoziția la vânzare, prevăzut de art. 75 alin. 1, orice motiv de nulitate trebuie formulat în cadrul termenului de 5 zile, astfel încât formularea unor noi motive, după împlinirea termenului de 5 zile, înseamnă practic o eludare a dispozițiilor imperative ale art. 75 alin. 1.

Arată în continuare recurenta că instanța de fond a soluționat greșit cererea de suspendare a judecării, în condițiile în care pe rolul altor instanțe se află în curs litigiul privind fondul dreptului, a căror soluționare avea o înrâurire covârșitoare asupra soluției ce urma să se pronunțe în prezenta cauză.

Pe fondul cauzei, recurenta apreciază netemeinică și nelegală soluția primei instanțe. Arată că și-a exprimat opțiunea în vederea executării garanției reale, procedura de executare fiind legală. Susține că dispozițiile art. 67 teza II din Titlul VI al Legii nr. 99/1999 prevăd în mod expres documentele ce trebuie să stea la baza cererii creditorului de începere a executării silită în vederea luării în posesie a bunului afectat garanției reale mobiliare, neînstituind nicio obligație în sarcina organului de executare de a verifica dacă, anterior solicitării intervenției sale, creditorul a întreprins demersuri în vederea intrării în posesie, în mod pașnic.

De asemenea, recurenta invocă dispozițiile art. 71 alin. 1 și 60 alin. 1 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, arătând că, astfel cum reiese din cuprinsul procesului-verbal de adjudecare directă încheiat de BEJ Bogdan Dumitrache la data de 14.05.2010, recurenta și-a îndeplinit obligațiile legale ce le incumbă, părțile prezente la procedura de adjudecare confirmând faptul că procedura de notificare a debitorului-garant și a creditorilor garanți înscriși în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare este îndeplinită, validă și produce în mod legal efecte juridice.

Mai arată recurenta că avizul 2007-00007865511588-BRR conține toate informațiile obligatorii prevăzute de lege, iar informațiile conținute de aviz sunt pe deplin opozabile contestatoarei.

În drept, au fost invocate prevederile art. 304 ind. 1 Cpc.

În probațiune, recurenta a solicitat proba cu înscrisuri.

Recurenta intimată a depus la dosar completarea a motivelor de recurs, prin care a arătat în plus față de cele anterior expuse că soluția instanței de fond de respingere a excepției lipsei capacității de folosință a fost dată cu nerespectarea normelor de drept aplicabile, întrucât, în temeiul art. 7 din Legea nr. 105/1992, instanța de fond avea obligația să emită o adresă către Ministerul Justiției prin care să solicite obținerea conținutului legii străine care reglementa statutul persoanei juridice societate comercială de tip LLC. De asemenea, reiterează că încheierea prin care instanța de fond a respins cererea de suspendare este neîntemeiată.

În opinia recurentei intimată, opoziția la vânzare poate fi exercitată numai până la finalizarea executării, iar ulterior acestui moment, ulterior vânzării/adjudecării bunului, este inadmisibilă, întrucât scopul opoziției este de a preveni înstrăinarea bunului.

Mai arată că instanța de fond a încălcat principiul „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus”, considerând că o comunicare legală a notificării către societatea EDEN LLC în condițiile art. 71 s-ar fi produs doar de la o eventuală afișare a notificării pe ușa sediului petentei. Or, nicăieri în cuprinsul Legii nr. 99/1999 nu se prevede această procedură a afișării, ci doar a comunicării notificării la sediul petentei, procedura afișării fiind specifică unei instanțe de judecată. Refuzul contestatoarei Eden este un abuz de drept, iar aceasta nu a formulat o cerere de repunere în termen.

Mai susține recurenta intimată că soluția primei instanțe în ceea ce privește fondul cauzei este neîntemeiată, arătând că procedura notificării către societatea Eden LLC a fost îndeplinită cu respectarea procedurilor speciale din lege, aceasta fiind trimisă prin intermediul BEJ Popa Carmen Gabriela, fiind vorba de notificarea nr. 1320/30.04.2010, care a fost transmisă la adresa indicată în avizul de garanție și în Registrul Comerțului. Faptul că destinatarul nu a fost găsit sau nu a dorit să primească notificarea nu este de natură să invalideze procedura notificării, creditoarea făcând toate diligențele normale pentru expedierea notificării, nefiind culpa sa că destinatarul nu a fost găsit la domiciliu.

De asemenea, arată că Eden LLC a dobândit pachetul de acțiuni Apromatco de la societatea Formby Trading Limited tot în baza unei garanții instituite și executate tot în baza dispozițiilor referitoare la garanțiile reale mobiliare din Legea nr. 99/1999, astfel încât nu poate pretinde că nu cunoștea prevederile Legii nr. 99/1999

În drept, au fost invocate prevederile art. 304 Cpc, Titlul VI din Legea nr. 99/1999.

În probațiune, a solicitat proba cu înscrisuri.

2. A declarat recurs și SC Fier Forjat M&I SRL, atât împotriva sentinței civile nr. 17105/06.11.2012, cât și împotriva tuturor încheierilor pronunțate de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 14553/301/2012, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare. Recursul a fost înregistrat pe rolul Secției a IV-a Tribunalului București sub nr. 14553/301/2012, iar prin încheierea din data de 13.06.2013, dosarul a fost înaintat spre competentă soluționare către Secția a VI-a a Tribunalului București.

În motivare, recurenta arată în esență că încheierea prin care i-a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de intervenție este netemeinică și nelegală. Arată că justifică un interes pentru a formula cerere de intervenție, întrucât a fost parte a executării atacate, astfel încât orice cale de atac împotriva respectivei executări trebuie judecată numai în contradictoriu cu toate părțile care au participat la executare.

De asemenea, susține că, prin anularea executării, toate părțile vor fi puse în situația anterioară, iar recurenta intervenientă ar avea înscrisă în AEGRM o garanție asupra pachetului de acțiuni ce a făcut obiectul executării. Astfel, susține că are un interes personal, direct, născut și actual în a formula cerere de intervenție.

Mai arată că a cumpărat pachetul de acțiuni ce a făcut obiectul executării de la Pengana LLC.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 304 ind. 1 Cpc.

În probațiune, a solicitat proba cu înscrisuri.

III. Apărările intimatei:

Intimata oponentă Eden LLC a depus la dosar întâmpinare la recursul inițial formulat de recurenta Pengana LLC, prin care a invocat excepția de conexitate cu cauza care formează obiectul dosarului nr. 14553/301/2012 aflat pe rolul Tribunalului București, Secția a IV-a Civilă. Pe fond, a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În motivare, intimata arată în esență că hotărârea instanței de fond a fost motivată atât în fapt, cât și în drept, că nicio dispoziție legală nu condiționează prezumția de lucru judecat de irevocabilitatea hotărârii, că Pengana LLC are personalitate juridică.

Mai arată că este corectă soluția instanței de fond cu privire la excepția inadmisibilității cererii, în condițiile în care instanța de control judiciar a calificat acțiunea iar conform art. 315 alin. 1 CPC, instanța este ținută de dezlegarea dată problemei de drept de către instanța de recurs.

Cu privire la excepția tardivității opoziției la executare, susține că soluția instanței de fond este corectă, având în vedere că în cadrul dosarului de executare nu s-a realizat procedura de notificare a oponentei, astfel încât termenul de exercitare a opoziției a curs de la momentul la care, urmare a propriilor diligențe, oponenta a solicitat executorului iar acesta i-a comunicat actele de dosarului de executare.

Învederează că din economia dispozițiilor Legii nr. 99/1999, mai ales din dispozițiile art. 68, rezultă că procedura de executare îndeplinită de executorul judecătoresc impunea participarea debitorului și, respectiv, a deținătorului bunului. În speță, executorul judecătoresc a efectuat întreaga procedură fără a aduce la cunoștința presupusei debitoare Formby Trading LTD, a oponentei, existența acesteia. Arată că notificarea invocată de recurenta Pengana LLC nu a fost recepționată de intimată și, în plus, privește o altă procedură, cea a adjudecării directe finalizate cu procesul-verbal de adjudecare directă din data de 14.05.2010, procedură care nu face parte din dosarul execuțional nr. 500/2010 aflat pe rolul BEJ Bogdan Dumitrache, nu privește procesul-verbal de luare în posesie ce face obiectul prezentei cauze.

Mai arată intimata că, în ceea ce privește cererea precizatoare, se impunea respingerea excepției tardivității, întrucât aceasta reprezintă o detaliere a acțiunii introductive și, în plus, a fost depusă la dosar cu respectarea dispozițiilor art. 132 Cpc.

Pe fondul cauzei învederează că instanța de fond a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor Legii nr. 99/1999. Arată că recurenta trebuia să facă dovada încercării de luare în posesie pașnică a bunurilor supuse în executării iar intimata trebuia să primească o somație pentru predarea posesiei acțiunilor. Totodată, susține că acțiunile dematerializate nu pot fi obiect al unei posesii, ci doar al proprietății, iar SC Depozitarul Central SA nu are nicio calitate să dețină Registrul acționarilor, fiind doar un prestator de servicii de ținere a unor evidențe.

În opinia intimatei, întreaga executare silită este viciată, neexistând încuviințarea instanței judecătorești competente și nici alte formalități cum ar fi investirea sau verificarea tuturor actelor de executare.

Arată în continuare intimata că avizele de garanție mobilă invocate de recurentă au fost anulate la data de 18.12.2013 de Tribunalul București – Secția a VI-a Civilă în dosarul nr. 45108/3/2011, iar recurenta Pengana LLC nu face dovada înscrierii titlului său în AEGRM.

În drept, au fost invocate prevederile art. 308 alin. 2 Cpc.

În probațiune, intimata a solicitat proba cu înscrieri.

Intimata a depus întâmpinare și la cererea de completare a motivelor de recurs, depusă de recurenta Pengana LLC, invocând excepția de conexitate, excepția tardivității, iar pe fond a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În motivare, intimata arată în esență că recurenta Pengana LLC a formulat cererea de completare a recursului cu depășirea termenului legal de 15 zile.

Pe fond, arată că aspectul capacității procesuale de folosință și exercițiu al recurteii a fost deja soluționată cu putere de lucru judecat de mai multe instanțe iar, atât timp cât o altă instanță făcuse deja demersurile procedurale pentru a-i fi comunicate informațiile aplicabile cu privire la dreptul străin și a dobândit acele informații, ele erau unice și irepetabile, nefiind necesar ca instanța de fond să întreprindă aceleași demersuri.

Cu privire la soluția pronunțată asupra cererii de suspendare, arată că este vorba de o suspendare facultativă, care nu se justifică în prezenta cauză.

Referitor la soluția instanței de fond cu privire la excepția tardivității, arată că din actele dosarului de executare nu rezultă că executorul judecătoresc a efectuat vreun act

de notificare/somație/înștiințare a intimatei cu privire la procedura execuțională pe care a desfășurat-o. Iar cât privește notificarea invocată de recurentă, aceasta nu vizează procedura execuțională din dosarul de executare nr. 500/2010, respectiv procesul-verbal de punere în posesie, ci pe cea a adjudecării directe, astfel încât nu a curs împotriva intimatei termenul de opoziție.

În opinia intimatei, nu pot fi primite susținerile recurente privind inadmisibilitatea opoziției formulate după înstrăinarea bunului supus executării, atât timp cât legiuitorul a prevăzut această cale de atac, iar posibilitatea repunerii în situația anterioară conturează interesul actual al oponentei.

Mai arată intimata că susținerea privind modul de dobândire de către Eden LLC a pachetului de acțiuni nu are nicio legătură cu prezenta cauză.

În drept, au fost invocate prevederile art. 308 pct. 2 Cpc.

În probațiune, a solicitat proba cu înscrisuri.

Intimata a depus întâmpinare și la recursul formulat de SC Fier Forjat M&I SRL, invocând excepția conexității, excepția tardivității, iar pe fond solicitând respingerea recursului ca nefondat.

În motivare, intimata arată în esență că recursul este tardiv, iar pe fond, că acesta este neîntemeiat, în condițiile în care recurenta nu a fost participantă la procedura execuțională contestată, iar aceasta nu poate justifica un interes propriu în sensul respingerii contestației, atât timp cât prin executarea contestată pretinsele drepturi ale intervenientei au rămas neîndestulate și fără posibilitate de acoperire, fiind un creditor subsecvent. Mai mult, arată că așa cum rezultă din propriile susțineri ale acestei recurente exprimate într-o altă cauză, respectiv în dosarul nr. 35969/3/2007, contractul dintre aceasta și Pengana LLC a fost rezoluționat pentru neplata prețului.

În drept, au fost invocate prevederile art. 308 pct. 2 Cpc.

În probațiune, a solicitat proba cu înscrisuri.

IV. Aspecte procedurale în recurs:

La termenul de judecată din data de 26.11.2013, tribunalul a dispus judecarea împreună a celor două recursuri. De asemenea, a respins excepția tardivității recursului formulat de recurenta SC Fier Forjat M&I SRL și excepția tardivității completării motivelor de recurs de către recurenta Pengana LLC.

A fost încuviințată proba cu înscrisuri noi în recurs.

V. Soluția instanței de recurs:

1. Asupra recursului formulat de recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC:

Prin recursul formulat, recurenta a invocat următoarele aspecte: hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină, încălcarea rolului activ al judecătorului, încălcarea normelor de procedură, greșita soluționare a excepției lipsei capacității procesuale de folosință a Pengana LLC, greșita respingere a cererii de suspendare a judecății, a excepției inadmisibilității opoziției la executare în raport de dispozițiile Legii nr. 99/1999, inadmisibilitatea formulării opoziției după vânzarea bunului, greșita soluționare a excepției tardivității opoziției și a tardivității completării motivelor opoziției, iar pe fond, greșita reținere a împrejurării că nu a fost respectată procedura legală privind punerea în posesie a acțiunilor.

În primul rând, tribunalul constată că la termenul de judecată din data de 26.11.2013, recurenta a învederat că nu mai înțelege să susțină motivele de recurs privind nemotivarea hotărârii, greșita soluționare a cererii de suspendare a judecății și a excepției lipsei capacității procesuale de folosință a Pengana LLC. Prin urmare, aceste motive de recurs nu vor mai fi avute în vedere de tribunal. Totodată, motivul de recurs privind încălcarea normelor de procedură, prevăzut de art. 304 pct. 5 Cpc, precum și lipsa rolului

activ al judecătorului, care nu a efectuat demersuri pentru a stabili situația juridică a Pengana LLC, respectiv faptul dacă aceasta mai are capacitate procesuală de folosință, au fost invocate prin raportare la modul de soluționare a excepției lipsei capacității procesuale de folosință a recurente. Astfel, tribunalul constată că nici aceste aspecte nu se mai impun a fi analizate, față de poziția procesuală a recurente de renunțare la motivul de recurs privind excepția lipsei capacității sale de folosință.

Cât privește celelalte aspecte invocate, în realizarea controlului judiciar, tribunalul va analiza recursul din prisma art. 304¹ Cpc, conform căruia *recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.*

Analizând hotărârea primei instanțe din prisma criticilor formulate, tribunalul apreciază că aceasta este legală și temeinică iar recursul formulat va fi respins ca nefondat, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

1.1 Referitor la modul în care prima instanță a soluționat excepția tardivității cererii completatoare a opoziției, tribunalul constată că recurenta invocă nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut de art. 75 alin. 1 din Legea nr. 99/1999, reglementat de lege pentru introducerea opoziției. Tribunalul apreciază însă că acest text de lege vizează doar formularea cererii de opoziție, nu și a unei cereri completatoare la aceasta. Cererea completatoare nu reprezintă o opoziție de sine stătătoare, o nouă acțiune în justiție, ci doar completarea cadrului procesual, în cazul de față, sub aspectul motivelor invocate. Prin urmare, în cazul unei astfel de cereri, sunt incidente dispozițiile art. 132 alin. 1 Cpc, cererea completatoare putând fi formulată până la prima zi de înfățișare. Cum cererea oponentei Eden LLC a fost depusă chiar la prima zi de înfățișare, tribunalul constată că instanța de fond a făcut o corectă aplicare în cauză a dispozițiilor art. 132 alin. 1 Cpc, respingând excepția tardivității ca neîntemeiată.

1.2 Cu privire la modul în care instanța a soluționat excepția tardivității opoziției, tribunalul reține că art. 71 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, în varianta în vigoare la data întocmirii procesului-verbal contestat și a introducerii acțiunii, prevede următoarele: (1) *Înainte de vânzare, sub sancțiunea nulității și a răspunderii pentru pagubele cauzate, creditorul trebuie să facă o notificare a vânzării către debitor și către ceilalți creditori care și-au înscris un aviz de garanție reală față de același debitor și cu privire la același bun, precum și proprietarului bunului afectat garanției, dacă debitorul nu este proprietarul acestuia.* (2) *Notificarea va fi comunicată persoanelor menționate la alin. (1) la domiciliul lor, astfel încât să fie primită cu cel puțin 5 zile libere înainte de vânzare, și va indica locul, ziua și ora la care va avea loc vânzarea, precum și condițiile de vânzare.* (3) *Notificarea se va face în orice mod care asigură dovada primirii ei.*

Conform art. 75 alin. 1 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, *în termen de 5 zile libere de la primirea notificării, debitorul, creditorul sau proprietarul bunului, dacă are un interes, poate face opoziție la vânzarea bunului la instanța competentă, potrivit Codului de procedură civilă.*

Tribunalul constată că recurenta invocă efectuarea unei notificări valabile, prin intermediul executorului judecătoresc. În acest sens, a fost depusă la dosar notificarea nr. 1320/30.04.2010, emisă de BEJ Popa Carmen-Gabriela și transmisă intimătei Eden LLC, însă, astfel cum a reținut și instanța de fond, această notificare nu a ajuns în posesia intimătei. În atare condiții, recurenta trebuia să întreprindă demersuri rezonabile pentru a asigura primirea notificării de către intimată, un astfel de demers putând consta în afișarea notificării la sediul social, comunicarea prin fax sau orice altă modalitate. Este adevărat că prevederile Legii nr. 99/1999 nu impun modalitatea de comunicare a notificării prin afișare, însă stipulează la art. 71 alin. 3 că notificarea se poate face în orice mod care asigură dovada primirii ei. Prin urmare, este evidentă intenția legiuitorului de a asigura o comunicare efectivă a notificării, din moment ce a făcut vorbire în mod expres de „primirea acesteia”. De asemenea, același termen a fost utilizat și în cuprinsul art. 75 alin. 1 din

Legea nr. 99/1999, termenul pentru formularea opoziției începând să curgă de la data „primirii” notificării.

Așadar, constatând că intimata nu a primit notificarea nr. 1320/30.04.2010 emisă de BEJ Popa Carmen-Gabriela, precum și faptul că recurenta nu a făcut toate demersurile rezonabile pentru a asigura o comunicare efectivă a notificării către intimată, tribunalul apreciază legală și temeinică soluția primei instanțe de respingere ca nefondată a excepției tardivității opoziției.

1.3 Cu privire la excepția inadmisibilității opoziției, reclamanta a invocat, pe de o parte, dispozițiile Legii nr. 99/1999, iar pe de altă parte faptul că opoziția nu mai poate fi exercitată ulterior vânzării bunului.

În raport de primul aspect invocat, recurenta a arătat că în mod greșit a reținut prima instanță că instanța superioară a stabilit calificarea juridică, în condițiile în care hotărârea menționată a fost pronunțată doar pentru soluționarea conflictului negativ de competență. Tribunalul constată însă că prin sentința civilă nr. 10992/11.10.2010 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 20541/301/2010 (numărul inițial de dosar al prezentei cauze), instanța a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 1 București, reținând că a fost investită cu o contestație la executare.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs oponenta Eden LLC, ce a fost admis de Tribunalul București – Secția a V-a Civilă prin decizia civilă nr. 2074R/01.07.2011 pronunțată în dosarul nr. 20541/301/2010, reținându-se în mod expres în considerentele acestei decizii că obiectul acțiunii este o opoziție la executare în condițiile legii speciale, respectiv ale Legii nr. 99/1999.

Se constată astfel că stabilirea obiectului cauzei s-a realizat nu doar în procedura regulatorului de competență, ci de către instanța de recurs, astfel încât în mod legal a reținut prima instanță incidența în cauză a dispozițiilor art. 315 alin. 1 Cpc, conform cărora *în caz de casare, hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate, precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătoria fondului*. De altfel, ar fi fost complet nelegal ca prima instanță, după ce a pronunțat o dată o soluție de declinare a competenței reținând că a fost investită cu o contestație la executare, să pronunțe o a doua soluție identică, în contra celor dispuse de instanța de control judiciar. Prin urmare, acest motiv de recurs este neîntemeiat.

De asemenea, instanța apreciază nefondate și susținerile recurenteii privind inadmisibilitatea sau lipsa de interes a promovării opoziției după vânzarea bunului.

Conform art. 75 alin. 1 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, *în termen de 5 zile libere de la primirea notificării, debitorul, creditorul sau proprietarul bunului, dacă are un interes, poate face opoziție la vânzarea bunului la instanța competentă, potrivit Codului de procedură civilă*.

Tribunalul constată că niciun text de lege nu restricționează dreptul persoanei interesate de a exercita opoziția în funcție de momentul vânzării bunului. Atât timp cât este respectat termenul de 5 zile libere de la primirea notificării, prevăzut de textul de lege mai sus menționat, opoziția este admisibilă, urmând a fi analizată pe fond. Prin urmare, și acest motiv de recurs este apreciat nefondat.

1.4 Asupra fondului cauzei, tribunalul constată că, în condițiile în care, astfel cum rezultă din înscrisurile noi depuse în recurs, decizia civilă nr. 235/2012 a Curții de Apel București – Secția a V-a Civilă, pronunțată în dosarul nr. 35969/3/2007, pe care s-a întemeiat instanța de fond, a fost modificată, în sensul respingerii apelului ca nefondat, nu mai sunt de actualitate motivele instanței întemeiate pe această decizie.

Pe de altă parte însă, tribunalul apreciază, în acord cu prima instanță, că procedura de executare în urma căreia a fost întocmit procesul-verbal privind luarea în posesie a acțiunilor nominative, întocmit la data de 30.04.2010 de BEJ Bogdan Dumitrache, nu a respectat dispozițiile legii.

Astfel, tribunalul are în vedere dispozițiile art. 67 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, conform cărora *dacă nu este posibilă luarea în posesie a unui bun afectat garanției în formă pașnică, creditorul garantat poate, prin intermediul executorului judecătoresc sau, după caz, al executorului bancar ori cu sprijinul oricărui alt organ de executare, să intre în posesia bunului. Cererea creditorului va fi însoțită de o copie certificată de pe înscriere la arhivă, o copie de pe contractul de garanție și de o descriere a bunului ce urmează a fi luat în posesie. La solicitarea organului de executare organele de poliție sunt obligate să acorde tot sprijinul pentru luarea în posesie a bunului.* Pe de altă parte, art. 68 alin. 1 din același act normativ prevede că *în termen de 48 de ore de la primirea cererii organul de executare se va deplasa la locul unde se află bunul afectat garanției, va intra în posesia acestuia și îl va preda imediat creditorului. Organul de executare va întocmi un proces-verbal, în două exemplare, din care unul se va păstra la dosarul de executare, iar celălalt va fi înmănat debitorului, care va semna de primire. În cazul în care este necesară folosirea forței, organul de executare este obligat să revină în cursul aceleiași zile, însoțit de poliție, pentru a intra în posesia bunului afectat garanției.*

Din aceste dispoziții legale rezultă, pe de o parte, că debitorul trebuie înștiințat anterior datei stabilite pentru luarea în posesie a bunului afectat garanției, iar pe de altă parte că se poate recurge la această procedură doar în ipoteza în care nu s-a reușit luarea în posesie pașnică a bunului, fiind astfel necesar ca, anterior, să se încerce luarea în posesie pașnică iar această încercare să eșueze.

Faptul că debitorul trebuie înștiințat în legătură cu procedura de luare în posesie a bunului prin intermediul executorului judecătoresc rezultă din prevederile art. 68 alin. 1 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, care prevăd în mod expres că un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare trebuie „înmănat” debitorului. Cum textul de lege face vorbire de „înmânare”, iar nu de „comunicare”, rezultă că se are în vedere prezența la fața locului a debitorului, care poate fi asigurată doar printr-o notificare sau înștiințare prealabilă. Or, din cuprinsul procesului-verbal din data de 30.04.2010 nu reiese că debitorul a fost de față și nu există la dosar niciun act care să ateste înștiințarea prealabilă a acestuia anterior procedurii de executare.

Cât privește notificarea nr. 1320/30.04.2010, aceasta nu poate fi avută în vedere, întrucât vizează procedura de adjudecare directă, iar nu pe cea privind luarea în posesie a bunurilor. Totodată, notificarea a fost emisă chiar la data întocmirii procesului-verbal de luare în posesie, 30.04.2010, fiind astfel evident că nu putea avea efectul înștiințării în legătură cu acest act de procedură.

Pe de altă parte, conform art. 67 din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, anterior intrării în posesia bunurilor prin intermediul executorului judecătoresc, este necesară încercarea de luare în posesie pașnică a acestora. Doar în ipoteza eșecului unei atare proceduri se poate apela la executorul judecătoresc. Or, în prezenta cauză, nu s-a făcut dovada încercării de luare în posesie pașnică a acțiunilor, iar faptul că art. 67 teza a II-a nu enumeră printre actele care se anexează cererii și dovada încercării de luare în posesie pașnică a bunurilor nu exclude această procedură, întrucât aceste dispoziții se interpretează prin coroborare cu cele cuprinse în teza I a aceluiași text de lege.

Prin urmare, tribunalul constată legală și temeinică hotărârea primei instanțe din această perspectivă. Iar cât privește susținerile recurente referitoare la legalitatea avizelor de garanție, acestea nu vor fi avute în vedere, nefiind în căderea acestei instanțe efectuarea unor astfel de aprecieri. Nu în ultimul rând, față de obiectul prezentei cauze, nu prezintă relevanță modul în care intimata a dobândit, la rândul său, dreptul de proprietate asupra acțiunilor.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul apreciază nefondat recursul formulat de recurenta Pengana LLC, astfel încât, în temeiul art. 312 Cpc, urmează a îl respinge ca atare.

2. Asupra recursului formulat de SC Fier Forjat M&I SRL:

Prin recursul formulat, recurenta critică soluția de respingere a cererii sale de intervenție accesorie în interesul Pengana LLC.

Tribunalul reține că, potrivit art. 49 Cpc, intervenientul accesoriu trebuie să justifice un interes propriu și personal în formularea intervenției, interes pe care SC Fier Forjat M&I SRL nu l-a justificat. Astfel cum rezultă din chiar cererea de intervenție formulată (f. 181 dosar nr. 31509/301/2011), SC Fier Forjat M&I SRL are înscrise în Arhiva Electronică de Garanții Mobiliare garanții de rang inferior celei executate de Pengana LLC asupra aceluiași obiect. Prin urmare, SC Fier Forjat M&I SRL este creditor de rang subsecvent, astfel încât în mod evident nu îi profită menținerea ca legale și temeinice a actelor de executare întreprinse de creditorul cu rang preferabil, respectiv Pengana LLC. Totodată, din procesul-verbal care face obiectul prezentei cauze nu rezultă participarea SC Fier Forjat M&I SRL, astfel încât nici din această perspectivă intervenienta nu justifică un interes propriu.

Nu în ultimul rând, referitor la contractul de vânzare-cumpărare acțiuni, intervenit între Pengana LLC și SC Fier Forjat M&I SRL, tribunalul constată că, astfel cum rezultă din chiar susținerile acestei din urmă societăți, din cadrul dosarului nr. 35969/3/2007 (f. 75 vol. I recurs), acest contract a fost rezolvit de plin drept, astfel încât nici acesta nu reprezintă un motiv care să justifice interesul intervenientei.

Prin urmare, tribunalul apreciază legală și temeinică soluția primei instanțe de neincuviințare în principiu a cererii de intervenție accesorie în interesul Pengana LLC, formulată de SC Fier Forjat M&I SRL, motiv pentru care și acest recurs va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursurile formulate de recurenta-intimată **PENGANA LLC WASHINGTON DC**, cu sediul ales la SCA Dragne și Asociații, în București, str. Dr. Grigore Romniceanu, nr. 3C, sector 5, și recurenta-intervenientă **SC FIER FORJAT M&I SRL**, cu sediul în București, str. Mihail Sebastian, nr. 15, et. 2, ap. 5, sector 5, împotriva încheierilor și a sentinței civile nr. 17105/06.11.2012 pronunțate de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 14553/301/2012, în contradictoriu cu intimații **EDEN LLC**, cu sediul ales în sat Fundeni, comuna Dobroești, str. Cireșului, nr. 43B, jud. Ilfov, și **BEJ BOGDAN DUMITRACHE**, cu sediul în București. Bd. Decebal, nr. 14, bl. S6, sc. B, et. 6, ap. 42, sector 3, ca nefondate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 13.12.2013.

Președinte
Marcela Marta Iacob

Judecător,
Mădălina Bogdănescu

Judecător
Daniela Nițu

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Secția a -VI-a Civilă

Grefier,
Carmen Valentina Stănescu

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
afiat în dosarul acestui Tribunal

Nr. 4853/3/2013 se legalizează de noi.

Red./tehnored. jud. M.M.I.
2 ex./20.02.2014
Jud. fond. Adina Mitrea

Tinca Lebre

11.04.2014

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A VI-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 26 Noiembrie 2013

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE Marcela Marta Iacob

Judecător Mădălina Bogdănescu

Judecător Daniela Nițu

Grefier Carmen Valentina Stănescu

Pe rol se află soluționarea recursurilor declarate de recurentele **PENGANA LLC WASHINGTON DC** și **SC FIER FORJAT M& I SRL**, împotriva tuturor încheierilor pronunțate în dosar și a sentinței civile nr. 17105/06.11.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 14553/301/2012, în contradictoriu cu intimatul oponent **EDDEN LLC** și intimatul **B.E.J. Bogdan Dumitrache**, cauza având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă recurenta Pengana LLC Washington DC, prin avocat Ion Dragne conform împuternicirii avocațiale nr. 1511939/2013, aflată la fila 29 vol. I. dosar, recurenta SC Fier Forjat M& I SRL, prin avocat Rădulescu Ion, conform împuternicirii avocațiale nr. 1407834/2013, aflată la fila 28 vol. I. dosar, precum și intimata oponentă Edden LLC, prin avocat Furdui Doina, conform împuternicirii avocațiale nr. 848477/2013 aflată la fila 8 vol. I dosar, lipsind intimatul B.E.J. Bogdan Dumitrache.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că la data de 20.11.2013, s-a depus prin Serviciul Registratură de către recurenta SC FIER FORJAT M& I SRL un raport de expertiză grafoscopică, la data de 21.11.2013, depus de către intimatul EDDEN LLC un set de înscrisuri, comunicate părților, iar de către recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC certificate de grefă cu privire la dosarul nr. 58674/299/2012 privind soluția dată de Judecătoria Sectorului 1 București și cea dată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 2293/3/2013, după care:

Intimata, prin avocat, precizează că a luat cunoștință de înscrisurile depuse.

Recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC, prin avocat, arată că renunță la motivele de recurs privind excepția lipsei capacității de folosință și nemotivarea hotărârii.

Tribunalul pune în discuția părților excepția de conexitate invocată de intimată prin întâmpinare.

Intimata, prin avocat, solicită admiterea excepției, recursurile formulate privind aceeași hotărâre.

Recurenta Pengana Llc Washington DC, prin avocat, precizează că motivele din recursurile promovate nu sunt diferite și în consecință se pot conexe.

Recurenta SC Fier Forjat M& I SRL, prin avocat, susține aceleași concluzii de admitere a excepției.

Deliberând, tribunalul constată că se impune reunirea recursurilor promovate de cele două recurente, inițial înregistrate pe rolul Tribunalului București Secția a IV a Civilă, fiind formulate împotriva aceleiași sentințe civile.

Tribunalul pune în discuția părților excepția tardivității recursului declarat de recurenta SC FIER FORJAT M& I SRL, invocată de intimată prin întâmpinare.

Recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC prin avocat, arată că însușește toate înscrisurile depuse la dosar de recurenta SC FIER FORJAT M& I SRL.

Intimata EDDEN LLC, prin avocat, arată că solicită admiterea excepției tardivității recursului declarat de SC FIER FORJAT M& I SRL, având în vedere că sentința civilă a

fost comunicată la data de 19.01.2013, iar recursul a fost declarat la data de 05.02.2013, recursul fiind declarat și motivat cu depășirea termenului de 15 zile .

Recurenta SC FIER FORJAT M& I SRL, prin avocat, solicită respingerea excepției tardivității, având în vedere că nu se regăsește la dosarul de fond dovada de comunicare a sentinței recurate.

Recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC, prin avocat, precizează că susține aceleași concluzii.

Deliberând, tribunalul respinge excepția tardivității recursului SC FIER FORJAT M& I SRL, ca neîntemeiată, reținând că soluția asupra intervenției este atacabilă odată cu fondul, iar din dosarul de fond nu reiese faptul că sentința civilă a fost comunicată recurenteii, prin urmare nu a trecut termenul de atac, iar termenul de recurs ar fi curs de la data comunicării sentinței atât pentru hotărâre, cât și pentru încheierile pronunțate în cauză.

Tribunalul pune în discuția părților excepția tardivității completării motivelor de recurs ale recurenteii PENGANA LLC WASHINGTON DC, invocate de intimată prin întâmpinare.

Intimata EDDEN LLC, prin avocat, solicită admiterea excepției completării recursului, susținând aceleași concluzii cu privire la faptul că sentința atacată a fost comunicată la data de 19.01.2013, iar completarea a fost depusă la data de 05.02.2013.

Recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC, prin avocat, arată că nu sunt completări, ci precizări la motivele de recurs formulate, nefiind formulate critici noi față de cele invocate în motivele anterioare.

Deliberând, tribunalul respinge excepția tardivității completării recursului, constatând că, pe de o parte, se reiterează și se detaliază motivele din recursul inițial, iar pe de altă parte se invocă lipsa rolului activ al instanței de fond precum și excepția inadmisibilității opoziției la executare silită, aspecte ce sunt de ordine publică, putând fi invocate oricând, chiar și din oficiu.

Nemaifiind alte cereri prealabile, tribunalul acordă cuvântul părților pe formularea cererilor de probatorii.

Toate părțile, prin apărători, solicită proba cu înscrisurile noi aflate la dosar.

Tribunalul, în temeiul art. 167 Cod procedură civilă, încuviințează pentru toate părțile proba cu înscrisurile noi aflate la dosar, fiind utile concludente și pertinente soluționării recursului și, nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe recurs.

Recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC, prin avocat, precizează că comunicarea sentinței civile prin B.E.J. Bogdan Dumitrache în SUA a fost făcută în mod greșit prin „afișare”, iar afișarea se poate efectua numai pe teritoriul României. În afara țării, partea trebuie citată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Astfel, partea care a fost citată a formulat recurs, dar schimbându-și adresa, fără a aduce la cunoștință această modificare și instanței. Potrivit art. 98 Cod procedură civilă, în situația în care partea nu a duce la cunoștință instanței schimbarea adresa, este considerată procedură legal îndeplinită dacă citarea se face la adresa cunoscută. Conform înscrisurilor depuse la dosar de intimata EDDEN LLC, opoziția sa urmează a fi respinsă ca tardiv formulată, pentru că nu și-a ridicat corespondența și nici nu a adus la cunoștința instanței schimbarea sediului său. Astfel, nimeni nu poate să-și invoce propria culpă. Procesul-verbal întocmit de B.E.J. Bogdan Dumitrache prin care arată că nu se poate lua în posesie pașnică, neregularitatea nu poate fi sancționată prin Codul de procedură civilă, fiind instituite prin legi speciale. Actul societății PENGANA LLC WASHINGTON DC era nul în baza unei hotărâri judecătorești care confirmă titlul contractului de cesiune de acțiuni prin hotărârea ICCJ. Instanța de fond nu putea să admită opoziția conform Legii nr. 99/1999. Renunță la motivul privind suspendarea și în consecință solicită admiterea recursului,

702
modificarea sentinței recurate și respingerea opoziției ca tardiv formulată, iar în situația în care se respinge excepția de tardivitate, solicită respingerea opoziției ca neîntemeiată. Menționează că solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Intimata EDDEN LLC, prin avocat, solicită respingerea recursului formulat de recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC și menținerea sentinței civile recurate ca temeinică și legală. Se precizează că obiectul litigiului îl reprezintă actele de procedurale de executare în dosarul nr. 500/2010 aflat la B.E.J. Bogdan Dumitrache în care nu s-au formulat notificări. Înscrisurile depuse de recurentă la termenul anterior care reprezintă notificări emise către intimată, dar după terminarea actelor de executare din dosarul de executare nr. 500/2012. Astfel, actele de executare s-au terminat prin încheierea procesului-verbal de punere în posesie din data de 30.04.2010, iar notificările sunt emise după terminarea procedurii execuționale, respectiv în luna mai 2010, deci după data punerii în posesie. În cuprinsul notificărilor se prevede ca societatea să se prezinte la cabinetul de avocatură a dnului Marin, în data de 14.05.2010, în vederea întocmirii procesului verbal de adjudecare directă. Deci, notificarea privește o altă procedură. Astfel, procesul verbal de adjudecare este semnat de către patru societăți comerciale, printre care și cele două recurente, fără participarea executorului judecătoresc. Astfel, notificarea nu s-a făcut cu privire la procedura execuțională. Referitor la susținerile apărătorului recurentei PENGANA LLC WASHINGTON DC că societatea EDDEN LLC și-ar fi schimbat sediul social, nu există nicio dovadă în acest sens. Cu privire la susținerea că nu s-ar fi efectuat procedură prealabilă, Legea nr. 99/1999 prevede în mod expres efectuarea unei etape prealabile prin care să se ia în mod pașnic bunurile supuse executării. Or, prin întocmirea procesului verbal din data de 30.04.2010, reiese faptul că nu s-au putut lua bunurile supuse executării, în mod pașnic. Pe de altă parte, art. 68 din Legea nr.99/1999, prevede că executorul judecătoresc se va deplasa unde se află bunurile, va întocmi actele procedurale de punere în posesie, numai atunci când creditorul nu a reușit să-și ia singur bunurile supuse procedurii execuționale. Totuși, astfel cum a susținut și partea adversă, bunurile în discuție sunt bunuri imateriale, respectiv acțiuni, asupra cărora nu s-ar fi putut executa aceste proceduri. Totodată, Depozitarul Central este o instituție care centralizează acțiunile ce aparțin societăților listate la bursă și care nu posedă acțiunile, iar executorul judecătoresc s-a deplasat până la Depozitarul Central și a consemnat că a luat în posesie de la Depozitarul Central acțiunile deținute de societatea EDDEN LLC, fără ca EDDEN LLC să fi fost notificată cu privire la aceste proceduri. Se precizează că în art. 68 din Legea nr.99/1999 se prevede expres că atunci când organul de executare efectuează anumite acte de executare, întocmește un proces-verbal în dublu exemplar, un exemplar fiindu-i comunicat debitorului. Deci, debitorul trebuie să fie citat și prezent la o astfel de procedură. Or, în dosarul nr. 500/2010 nu există nicio dovadă că debitorul ar fi fost prezent. În consecință, această procedură s-a efectuat în mod discret, ca să nu afle nici proprietarul și nici debitorul

Referitor la incidența hotărârii ICCJ, aceasta are ca obiect doar contractul nr. 61. În data de 16.07.2010, s-au dat contractul nr. 61 care are ca obiect cesiunea și contractele 62 și 63, care au ca obiect garanția imobiliară. Contractul care face obiectul executării silite în prezentul litigiu, îl reprezintă contractul nr. 63. Numai că valabilitatea o reprezintă pentru fiecare contract în parte. Faptul că ICCJ a admis recursul cu privire la contractul 61, nu înseamnă că susținerile instanței de fond nu mai sunt în vigoare. Obiectul litigiului îl reprezintă faptul că debitoarea și proprietara bunurilor executate nu au fost notificate și prezente la efectuarea actelor execuționale. Menționează că solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Recurenta SC FIER FORJAT M& I SRL, prin avocat, solicită admiterea recursului declarat de societatea PENGANA LLC WASHINGTON DC și respingerea excepției tardivității recursului formulat de aceasta. Astfel, conform deciziei ICCJ, instanța s-a pronunțat numai asupra valabilității contractului de acțiuni nr. 61. Prin contractul nr. 62 (fila

307 din dosarul nr. 20541/301/2010 al Judecătoriai Sector 3 București) se prevede că contractul de cesiune acțiuni nr. 62 este act adițional la contractul de cesiune nr. 61. Privitor la garanții, contractul de cesiune nr. 61 este perfect valabil conform deciziei ICCJ, garanția reală imobiliară fiind validată. Astfel, în art. 8 din contractul de cesiune nr. 61/2007, părțile au înțeles să stabilească modalitățile prin care, în cazul în care debitorul nu respectă obligațiile asumate prin respectiva convenție, se va trece la executare silită în conformitate cu Legea nr. 99/19999, inclusiv prin luarea în posesie a bunului afectat garanției. Se arată că intimatul oponent „jonglează” în privința sediului său, între SUA și Cipru. Conform furnizării de informații emis de registrul comerțului, în anul 2010, societatea avea sediul în SUA, dar după ce susține că EDDEN LLC, a fost vătămată. Teoria este falsă. În concluzie, solicită admiterea recursului său. Cât privește acțiunea formulată de EDDEN LLC în dosarul nr. 20541/3/2010, se constată că în contestație se atacă procesul-verbal de preluare în posesie precum și actele de executare pe proprietatea acțiunilor în care societatea SC FIER FORJAT M& I SRL este parte și astfel justifică un interes în promovarea recursului.

Recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC, prin avocat, solicită admiterea recursului formulat de SC FIER FORJAT M& I SRL și modificarea sentinței recurate. Învederează că solicită doar modificarea sentinței recurate, iar nu casarea.

Intimata EDDEN LLC, prin avocat, solicită respingerea recursurilor, la fond fiind respinsă cererea de intervenție, deoarece recurenta intervenientă nu justifică un interes propriu, fiind creditor subsecvent, prejudiciat, care nu mai poate recupera creanța. În vol II la fila 74, se află depusă hotărârea ICCJ privind rezoluțiunea contractului nr. 72 pentru neplata prețului, deci nu mai are interes. Referitor la sediul său social, se arată că întotdeauna sediul a fost în SUA.

În replică, recurenta PENGANA LLC WASHINGTON DC, prin avocat, precizează că se invocă motive care nu fac obiectul cauzei, tribunalul fiind limitat numai la controlul sentinței instanței de fond, criticată în motivele de recurs.

Tribunalul, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă și art. 3 alin. 1 din Legea nr. 76/2012, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL:

Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, va amâna pronunțarea, motiv pentru care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 03.12.2013.
Pronunțată în ședința publică de la 26 Noiembrie 2013.

Președinte,
Marcela Marta Iacob

Judecător,
Mădălina Bogdănescu

Judecător
Daniela Nițu

Grefier,
Carmen Valentina Stănescu